OLAVI

Pyhän Olavin Seurakuntalehti

2/2008

Syksyn ohjelma
Uusi kirkkoherra Paolo Berti
Uusi diakoni Oscar Sinchi
Kesäleiri 2008

Rakkaat Sisaret ja Veljet Kristuksessa!

Parhaita terveisiä P. Olavin seurakunnan uudelta kirkkoherralta isä Paolo Bertiltä! Astuin uuteen virkaani virallisesti 31.5.2008. Kiitän lämpimästä vastaanotosta, jota seurakunta osoitti minulle 21.6. päämessussa, kun piispa Jozef Wrobel asetti minut juhlallisesti P. Olavin paimeneksi. Tiedän aikaisemmasta kokemuksestani, että hyvä tutustuminen seurakuntaan vaatii aikaa; vuosia ja vuosia. Siksi päätin vierailla aluksi Jyväskylän kaupungissa asuvien seurakuntalaisten luona. Olen jo aloittanut vierailut ja saanut iloita Jyväskylän katolilaisten ystävällisyydestä ja avoimuudesta Kristusta kohtaan

Tuntuu siltä, että ystävällinen ja avoin luonne jonkin verran luonnehtii tämän upean Keski-Suomen kansaa. Jumalan avulla pyrin toteuttamaan paime-

nen tehtäväni, jota Herra itse kuvaili näillä Jesajan sanoilla: "Hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä". Ohjelmani on kehittää sitä hyvää, joka jo on olemassa seurakunnassa: sakramenttien jakaminen, uskonnonopetus lapsille, seniorien ryhmä ja luoda uutta.

Helposti voidaan huomata että nykyinen kulttuuri harvoin antaa tilaa Jumalalle. Mutta ilman Jumalaa, ilman uskoa Häneen, kielletään ihmiselämän tärkein osa, sen yliluonnollinen osa. Ne laivaretket, joita käydään Suomen ja Ruotsin välillä ovat esimerkki nykyisestä mentaliteetista: ei ole tärkeää mihin mennään. Joskus, kun laiva saapuu Tukholmaan, ei edes käydä maissa. Päämäärää ei ole olemassa. Pääasia on elää nykyhetki niin hyvin kuin mahdollista. Tämä paljastaa sisäisen asenteen: hyväksytään se, että elämällä ei ole suuntaa. On olemassa vain tämä elämä, jota yritetään elää niin hyvin kuin voidaan. Ja kun tämä ei enää ole mahdollista, kun tulevat ongelmat, sairaudet ja lopussa kuolema ?- Ei anneta vastausta.

Siksi on paljon ihmisiä, joiden sydän on todella särjetty. Moni rehellinen ihminen, evankeliumin "nöyrä", odottaa vastausta.. Jumalan lopullinen vastaus on annettu Jeesuksessa Kristuksessa, joka kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan on avannut meille tien taivaaseen, ikuiseen elämään. Siis elämällä on suunta. Sillä on arvo, joka on korkein mahdollinen, koska tulemme elämään ikuisesti jumalallista elämää. Jumala kutsuu meitä kristittyjä elämään yhä syvemmin tätä todellisuutta niin, että voimme todistaa sitä elämämme ja sanojemme kautta, ja tällä tavoin Kristuksen kanssa julistaa ilosanomaa nöyrille ja sitoa särjettyjä sydämiä.

Uusi kirkkoherra esiintyy.

Nimeni on Paolo Berti. Olen syntynyt 18.6.1956 italialaiseen perheeseen. Isäni on kotoisin Veronasta ja äitini Padovasta. Kun olin puolitoistavuotias, vanhempani muuttivat työn vuoksi Yhdysvaltoihin. Asuimme Connecticutissa, pienessä kaupungissa nimeltä Torrington. Kymmenen vuoden jälkeen isäni päätti palata Italiaan ja asuimme isäni syntymäkylässä, Castion Veronesessa, Gardajärven lähellä. Nuorena innostuin tieteeseen ja aloin opiskella kemiaa Pisan yliopistossa. Sain siellä myös tukea "Scuola Normale Superiore":lta, joka antoi minulle ilmaisen majoituksen ja lisää tieteellistä kasvatusta.

Kun olin noin 22-vuotias tuntui, että elämästäni puuttui jotakin tärkeää. Minulla oli kaikkea: hyvinvointia isäni puolelta, opiskelu ja ura kemian alalla sujuivat mainosti,. minulla oli tyttöystävä. Mutta en ollut tyytyväinen. Huomasin että elämä ei voi olla vain tätä: uraa, hyvinvointia, paljoutta ja kiintymyksiä. Elin vain itselleni ja tajusin, että se olisi johtanut minut tyhjään elämään. Tunsin kaipausta johonkin suurempaan, mutta en tiennyt mitä se oli. Kerran luin evankeliumia ja ajattelin, että jos olisin elänyt Jeesuksen aikana minäkin olisin lähtenyt seuraamaan häntä. Siihen aikaan elin melkein kuin pakana ja suhteeni kirkkoon oli heikko. Menin kuitenkin sunnuntaisin messuun äitini kasvatuksen vaikutuksesta. Kerran messussa ilmoitettiin, että seurakunnassa aloitettaisiin katekeesi aikuisille ja päätin ystäväni kanssa käydä siellä. Palasin sieltä todella iloisena. Muistan, että pappi kysyi minulta, kuka Jumala mielestäni oli. Vastasin rehellisesti, että Hän oli minulle kuuluisa mutta tuntematon henkilö. Löysin äitikirkon, joka johdattaisi minut syntisen ihmisen Isän luo ja joka opettaisi minulle kuinka seurata Kristusta. Mutta suurin ilon aihe oli se, että tajusin Kristuksen olevan elossa ja et-

sivän minua. Vuodet vierivät. Suoritin loppututkinnon, siviilipalveluksen, valmistuin kemian tohtoriksi ja sain työpaikan kemian tutkijana. Mutta sydämessäni toivoin, että Jumala kutsuisi minut johonkin erityiseen lähetystyöhön, palvelemaan Häntä niin kuin ensimmäiset Jeesuksen opetuslapset tekivät.

Lopulta kutsu selvästi tuli. En voinut enää vastustaa sitä. Sana, jonka kuulin messussa Paavalin kirjeestä filippiläisille - "Veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne." - kutsui minut.

Olin 32-vuotias ja Kristus kutsui minut tulemaan papiksi. Menin Roomassa olevaan seminaariin nimeltään "Redemptoris Mater", jossa valmistui pappeja lähetystyöhön koko maailmaa varten.. Minun täytyy todistaa, että Jumalan sana kävi toteen: siitä hetkestä löysin rauhan. Seminaarin aikana olin lähetystyössä Taiwanissa; se oli minulle niin kuin kihlausaika. Sitten vuonna 1991 18.10. minut vihittiin diakoniksi ja aloin pastoraalityön Rooman seurakunnassa. 24.4.1992 sain papiksi vihkimisen Rooman S. Giovanni in Laterano basilikassa ja toimin kappalaisena S. Mauron seurakunnassa. Kahden vuoden jälkeen sain vihdoin luvan lähteä lähetystyöhön.. Rooman yleisvikaari, S.E. Card. Camillo Ruini, sai anomuksen Helsingin piispalta, S.E. Mons. Paul Verschurenilta, joka pyysi pappia Ouluun, jossa silloin oli vain yksi pappi, isä Marino. Näin tulin Suomeen 4.9.1994 ja

palvelin kappalaisena Oulussa kuusi vuotta. Siellä rupesin heti tekemään pastoraalityötä. Opin suomea ja tutustuin Suomen kulttuuriin.
Ehkä teitä voi hymyilyttää tämä tapahtuma: kaksi viikkoa tuloni jälkeen, isä Marino lähti pois ja minun piti ensi kertaa viettää messua suomeksi. Olin niin hermostunut, että sain vatsakipuja ja kuumetta. Minut vietiin sairaalaan ja todettiin, että minulla oli umpilisäkkeen tulehdus ja että se piti heti leikata. Samana iltana jouduin leikkauspöydälle. Leikkaus onnistui hyvin, mutta umpilisäke oli ihan terve. Kuitenkin myös vatsakipu häipyi.

Oulussa opin myös arvostamaan ortodoksista ja luterilaista kirkkoa ja rakastamaan ekumeniaa. Ne olivat kyllä myös vaikeita vuosia: jouduimme viettämään messuja pienessä salissa, koska nykyistä upeaa kirkkosalia ei vielä ollut rakennettu. Kuitenkin täytyy todeta että ne olivat myös hengellisesti tosi rikkaita vuosia.Vuonna 2000 minut kutsuttiin palvelemaan kappalaisena P. Henrikin katedraaliseurakunnassa. Olin siellä kaksi vuotta. Nuo vuodet olivat myös tosi antoisia. Henrikin seurakunta oli enemmän "suomalainen" kuin Oulun seurakunta ja tutustuin siellä paremmin katolisen kirkon historiallisiin juuriin.. Katedraaliseurakunnassa pastoraalityö oli paljon, mutta oli usein ravitsevaa minulle itselleni ja Jumala auttoi minua tarttumaan Häneen yhä enemmän rukouksen kautta. Niin kuin Herra sanoo Johanneksen evankeliumissa: "ilman minua te ette saa aikaan mitään". Sitten palasin takaisin Ouluun ja olin kuusi vuotta kirkkoherrana ja viime toukokuussa piispa S.E. Mons. Jozef Wrobel kysyi minulta olisinko valmis siirtymään Jyväskylään. Annoin myöntävän vastauksen, koska tunsin Jumalan kutsuvan minua palvelemaan Häntä sielläkin. Jeesus lähetti opetuslapsensa kaksittain kylästä kylään ja Hän itse julisti Jumalan valtakuntaa kiertämällä koko Palestiinan alueella. Jotakin semmoista tapahtui myös minulle. Olin kiertämässä seurakunnasta seurakuntaan. Se on Jeesuksen kutsun vaatimus. "Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuille pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi".

Uusi diakoni esiintyy:

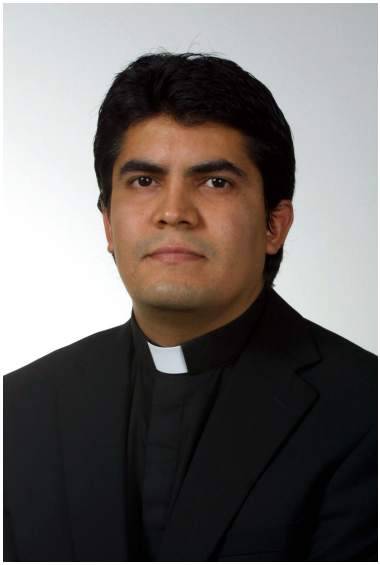

Olen vanhin kolmesta veljestä. Kun olin 15-vuotias äitini kuoli ja tämä kokemus oli erittäin vaikea minulle ja koko perheelle. En ymmärtänyt miksi Jumala salli tätä. Tunsin itseni yksinäiseksi. Yritin täyttää yksinäisyyteni etsimällä rakkautta ystävistä ja omasta perheestäni tai huvittelemalla, mutta mikään tai kukaan ei tehnyt minua onnelliseksi. Elin vain itselleni toivossa, että saisin rakkautta tai arvostusta muilta ihmisiltä enkä rakastanut ketään. Sen tähden olin syvästi surullinen. Minun perheeni on aina ollut katolinen, mutta kävin sunnuntaisin messussa pelkästään tavan vuoksi ja sieltäkään en löytänyt vastausta kärsimykselleni. Vuonna 1997 kun olin 18-vuotias serkkuni kutsui minut kuuntelemaan katekeeseja nuorille ja aikuisille, jotka pidettiin seurakunnassa. Menin, alussa odottamatta mitään erikoista, mutta kun kuuntelin, mitä katekistit, joita oli kolme pariskuntaa, sanoivat, aloin ymmärtää, että en ollut ainoa, jolla oli ongelmia ja kärsimyksiä ja että niillä oli tarkoitus, eikä Jumala ollut koskaan kaukana elämästämme, kuten ajattelin. Se mikä eniten auttoi minua oli kuulla katekisteja, jotka olivat yksinkertaisia ihmisiä ja joiden avioliiton Jumala oli pelastanut ja antanut heille kykyä rakastaa ja antaa anteeksi toisilleen. Tämä oli tapahtunut, koska he olivat kokeneet Jumalan anteeksiantamisen kaikista synneistään. Jumala rakasti heitä sellaisina, kuin he olivat.

Tämä kokemus auttoi minua paljon: tietää että Jumala rakasti minua sellaisena kuin olin; että Hän oli kuollut ja noussut kuolleista, jotta en eläisi enää etsien elämää ystävissä vaan eläisin Hänelle. Koin, että Jumala ei ollut kaukana kärsimyksestäni eikä perheestäni. En enää tuntenut itseäni yksinäiseksi ja elämäni alkoi saada merkitystä. Näin, vähän ajan jälkeen, aloin ymmärtää että Jumala kutsui minut seuraamaan Häntä.

Vuonna 2000 minut lähetettiin lähetystyöhön Guayaquil-Ecuadoriin, tosi köyhään kylään esikaupungissa. Syyskuussa vuonna 2002, viiden muun eri maista kotoisin olevan kaverin kanssa, muodostimme Helsingin Redemptoris Materin lähetysseminaarin ensimmäisen ytimen. Koska Suomessa ei ollut katolista teologista tiedekuntaa, ensimmäisenä vuonna aloimme opiskella Luganon (Sveitsi) yliopistossa ja marraskuussa 2003 tulimme Helsinkiin. Alussa minun oli vaikea sopeutua tähän maahan, koska se erosi paljon omasta maastani. Vuonna 2005 palasin Luganoon opiskelemaan ja vuonna 2006 menin Ouluun opiskelemaan suomea. Tuona vuonna suoritin kaikki teologian opintoni. Seuraavana vuonna seminaari sai vihdoin oman rakennuksen Espoossa hiippakunnan lahjana. Siellä asuin viimeisen seminaarivuoteni. Diakoniksi vihkimisen jälkeen minut lähetettiin Olavin seurakuntaan, Jyväskylään. Tänä aikana olen kokenut Jumalan rakkautta ja uskollisuutta; Hän joka rakastaa minua niin kuin olen ja johtaa minua kädellään. Olen myös nähnyt rakkautta, joka Hänellä on tätä maata kohtaan. Siksi Hän haluaa, että jokainen ihminen tuntee Hänet ja tietää, että Hän on hyvä.

Kesälieri 2008

Kesä on jo melkein takanamme. Päivät ovat lyhyempiä, aurinko paistaa harvoin ja kohta tulee syksy. Melkein jo unohdimme kesäloman…

Mutta monille lapsille ja nuorille tästä ajasta jää paljon hauskoja muistoja. On jo traditio, että kesän alussa Jyväskylässä meidän seurakunnassamme järjestämme leirin. Leirimme antaa lapsille mahdollisuuden olla muiden katolilaisten lasten kanssa ja syventää omaa katolilaista identiteettiämme, sekä oppia ja kokea uusia asioita.

Tänä vuonna leirin teemana oli ”PYHÄ HENKI”.

Rukouksen lisäksi oli meillä runsaasti aikaa iloiseen yhdessäoloon ja leikkeihin.

Sisar Malgorzata

Leiri alkoi kesäkuun 1.päivänä. Osa lapsista oli jo vanhoja tuttavuuksia ja osa oli leirillä ensimmäistä kertaa. Leiri kesti sunnuntaista sunnuntaihin. Ensimmäisten tutustumispäivien jälkeen koko leiriporukka suunnisti iloisin mielin Helsinkiin.

Matkan varrella poikkesimme Tampereelle, jossa vietimme Messua ja tutustuimme kirkkoon.

Helsingissä yövyimme P. Henrikin seurakunnassa sisarten luona.

Kävimme tutustumassa Sea Life –akvaarioon, jossa näimme paljon kauniita merten kaloja, ja eläinmuseoon, jossa oli mielenkiintoisia dinosauruksien luurankoja ja täytettyjä eläimiä.

Vierailimme myös Suomen Linnassa ja Seurasaaressa nauttimassa lämpimästä kesäauringosta

Palattuamme Jyväskylään, ihanat isoset järjestivät olympialaiset ja oli myös paljon muuta hauskaa ohjelmaa lapsille. Oli mielenkiintoista osallistua ruusuko rukoukseen ja riistin tiehen.

Onnistuneesta leiristä saamme kiittää sisaria, kirkkoherramme isä Paoloa sekä diakoni Oskaria.

Ihanat Isoset
Kata, Laura ja Verena

Ohjelma / Program

Syyskuu 2008 / September 2008

7.9(su)kirkkovuoden 23. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

12.9(pe) 18.00 messu Kiteellä
13.9(la) 9.45 uskonnonopetus Joensuussa
11.00 messu Joensuussa
16.00 messu Varkaudessa
14.9(su) Pyhän Ristin Ylentäminen
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English
17.00 messu Mikkelissä

20.9(la) 9.00 lauantain kurssi
12.15 messu
21.9(su)kirkkovuoden 25. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

24.9(ke) 12.00 seniorien kokous
27.9(la)9.45 uskonnonopetus Savonlinnass
11.00 messu Savonlinnassa
28.9(su)kirkkovuoden 26. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English
17.00 messu Kuopiossa

Lokakuu 2008 / October 2008

5.10(su) kirkkovuoden 27. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English
17.00 messu Mikkelissä

Maanantai / Monday
18.00 messu
18.30 adoraatio
(sisarten kappelissa / in Sister's Chapel: Kalervonkatu 6)
Tiistai/ Tuesday
7.00 messu
Keskiviikko/ Wednesday
18.00 messu
18.30 adoraatio
Torstai/ Thursday
7.00 messu
Perjantai/ Friday
7.00 messu
18.00 adoraatio
Lauantai /Saturday
9.00 messu
Sunnuntai /Sunday
10.30 päämessu
12.00 Mass in English

Rippi: keskiviikkona ja sunnuntaina puoli tuntia ennen messua tai sopimusten mukaan
Confession: Wednesday & Sunday 30 minutes before the Mass and on Request

11.10(la) 9.00 lauantain kurssi
12.15 messu
12.10(su) kirkkovuoden 28. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

17.10(pe) 18.00 messu Kiteellä
18.10(la) 9.45 uskonnonopetus Joensuussa
11.00 messu Joensuussa
16.00 messu Varkaudessa
19.10(su) kirkkovuoden 29. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

25.10(la)9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa
11.00 messu Savonlinnassa
26.10(su) kirkkovuoden 30. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English
17.00 messu Kuopiossa

29.10(ke) 12.00 seniorien kokous

Marraskuu 2008 / November 2008

1.11(la) kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä
10.00 messu vainajien puolesta
2.11(su) Kaikkien Pyhien Juhla, pyhäinpäivä
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

8.10(la) 9.45 uskonnonopetus Joensuussa
11.00 messu Joensuussa
16.00 messu Varkaudessa

9.11(su) kirkkovuoden 32. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

15.11(la) 9.00 lauantain kurssi
12.15 messu
16.11(su) kirkkovuoden 33. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

22.11(la)9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa
11.00 messu Savonlinnassa
23.11(su) Kristus, Kaikkeuden Kuningas
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English
17.00 messu Kuopiossa

26.11(ke) 12.00 seniorien kokous
29.11(la) 9.00 lauantain kurssi
12.15 messu
30.11(su) adventin 1. sunnuntai
10.30 päämessu / High Mass
12.00 Mass in English

Hyvät seurakuntalehden lukijat!

Olavi-lehti lähetetään seurakuntalaisille hiippakunnan jäsenrekisterin perusteella, joka ei ehkä ole aivan ajan tasalla. Pyydämme, että mahdollisimman pian ilmoitatte seurakuntaamme tulematta jääneistä tai liiallisista lehdistä ja annatte tarvittavat korjaukset osoitetietoihin.
Kiitos!

Please let us know if you do not receive Olavi bulletin.
Olavi bulletin is sent according to the information in the member registry of the Diocese. It could happen that some papers "being lost" in the mail or some could come to a wrong household.
Please let the parish know if you have not received a magazine or if you have received it by mistake, or if there are errors in the name or address of your magazine. Thank you!

Lähettäjä:
Pyhän Olavin Seurakunta
Yrjönkatu 36
40100 Jyväskylä
puh. 014-612 659isä isä Paolo 045 1226365
fax 014-612 660 diakoni Oscar 044 9639411
kotisivu: http://olavi.catholic.fi
sähköposti: olavi@catholic.fi

Vastaanottaja: